ΤΑΧ/ΜΕΙΟ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τακ. γραφείο
Αρ. Αδείας 01-1323

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

«Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α΄ 29)

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Ὄργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

ΕΤΟΣ 62ο – ΤΕΥΧΟΣ 649
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019

«Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α΄ 29)

Τό πρωτογενές κακό

Τραγική συνέπεια

Μή ρωτᾶτε, πῶς γεννήθηκε τό κακό. Ξέρω μόνο ποιό κακό γέννησε ὅλα τά κακά. Καί τό κακό αὐτό τό βλέπουμε στούς δύο παραδείσους. Ὁ ἕνας ὁ παράδεισος γιά τούς πρωτοπλάστους. Ὅλα καλά καί ὡραῖα. Ἕνα ὅμως φίδι φαρμακερό τά δηλητηρίασε ὅλα: Ἡ ὑπερηφάνεια. Τήν διακρίνουμε καί στά δύο:

● Καί στή γνώμη τους, πού τήν ἔβαλαν πάνω ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Σκεφτήκαμε ποτέ, τί τεράστιο λάθος εἶναι νά θέτουμε τή γνώμη μας, τήν ἀτελῆ καί συμφεροντολογική γνώμη μας, πάνω ἀπό τό ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ; Ἡ οὐσία τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος ἐκεῖ ἔγκειται.

● Αὐτιά εἶχαν. Τούς τά εἶχε δώσει ὁ Θεός. Γιά νά ἀκούουν, καί νά ὑπακούουν. Ἄκουσαν τήν ἐντολή τοῦ Δημιουργοῦ, πού ἀπό ἀγάπη καί μόνο δημιούργησε τόν παράδεισο. Ἄκουσαν τήν ἐντολή τοῦ Καλοῦ Θεοῦ, πού ἦταν ἁπλῶς μιά πολύ εὔκολη ἄσκησις ὑπακοῆς, ἀγάπης καί ἐλευθερίας.

● Μά τά αὐτιά τους σέ λίγο ἄκουσαν καί τή φωνή τῆς ἀπάτης. Καί τά δυό ἀκοῦνε τά αὐτιά μας, καί τό λόγο τῆς ἀγάπης καί τήν ἀλογία τῆς ἀπάτης. Ἡ φωνή τῆς ἀπάτης ὠθοῦσε τόν ἄνθρωπο στήν ἀνυπακοή. Βέβαια μεταξύ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀπατηλοῦ σφυρίγματος τοῦ Διαβόλου στεκόταν ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Κι ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἀρχή τοῦ κακοῦ. Ἔβαλε τή γνώμη του ὁ ἄνθρωπος ὑπέρ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Λέει ὁ Χρυσόστομος: *«Ἡ ἀλαζονεία ὡδήγησε τόν πρῶτο ἄνθρωπο στήν ἁμαρτία, ἀφοῦ νόμισε ὅτι θά γίνη ἴσος μέ τό Θεό. Γι' αὐτό οὔτε τά ὅσα εἶχε διατήρησε, ἀλλά καί αὐτά τά ἔχασε. Τόσο μεγάλο κακό εἶναι ἡ ἀλαζονεία. Ὄχι μόνο δέν προσθέτει κανένα κατόρθωμα στή ζωή μας, ἀλλά ἐξαφανίζει καί τά ὅσα ἔχουμε».*

● Τί εἶσαι, ἄνθρωπε, καί καταφρονεῖς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού σίγουρα σέ ὁδη-

γεῖ στή σωτηρία; Καί γιατί τό κάνεις αὐτό;

● Ἐδῶ διακρίνουμε τό δεύτερο δεῖγμα τῆς ὑπερηφανείας τοῦ πρώτου ἀνθρώπου: Ποιός ὁ σκοπός, πού ἐπέλεξε τήν ἀπάτη, καί ὄχι τήν ἀγάπη; Ἡ ἰσοθεΐα! Ὁ ἄνθρωπος θεός! Ἐκεῖνοι τό πίστεψαν, ὅτι θά γίνουν. Ἀφοῦ τούς τό ψιθύρισε ὁ Διάβολος: *«Καί ἔσεσθε ὡς θεοί»* (Γεν. γ' 5)!

● Νά γιατί ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι τό «πρωτογενές κακό». Αὐτή γέννησε τήν τραγική συνέπεια. Ὁ ἄνθρωπος ἐξορία ἀπό τόν Θεό. Ὁ ἄνθρωπος τραγικός ὁδοιπόρος στήν ταλαίπωρη γῆ. Ὁ ἄνθρωπος δεσμώτης τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Ὁ ἄνθρωπος μιά κινούμενη σκιά τοῦ κακοῦ. Ὅλα τά κακά γεννιῶνται ἀπό τήν ὑπερηφάνεια. *«Ἀρχή ἁμαρτίας ὑπερηφανία, πρώτη ὁρμή καί κίνησις ἐπί τό κακόν»* (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 23,14).

Καί στό Τριώδιο

● Ὁ ἄλλος παράδεισος, πού μόλις ἀνοίγει, προβάλλει μπροστά μας ἡ ἀπαίσια μορφή τῆς ὑπερηφάνειας, εἶναι τό Τριώδιο. Πνευματικός παράδεισος. Μᾶς καλεῖ σέ μετάνοια, γιά νά κερδίσουμε τόν τρίτο καί ἀληθινό καί αἰώνιο παράδεισο, τή βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

● Δέν εἶναι τυχαῖο τό πῶς ζωγραφίζεται καί στίς δύο πρῶτες παραβολές τοῦ Τριωδίου ἡ ὑπερηφάνεια, σέ ἀντιδιαστολή μέ τήν ταπείνωσι. Γιά νά θαυμάσουμε τήν ταπείνωσι τοῦ Τελώνη, πρέπει νά μισήσουμε τήν κενοδοξία τοῦ Φαρισαίου. Γιά νά θαυμάσουμε τήν ταπείνωσι καί τή συναίσθησι τοῦ Ἀσώτου, πρέπει νά μισήσουμε τό θρησκευτικό ἐγωισμό καί τήν προκλητική ὑπερηφάνεια τοῦ πρεσβυτέρου «υἱοῦ» τῆς παραβολῆς.

● Ποιός ὁ ὑπερήφανος στή μία παραβολή; Ὁ Φαρισαῖος.

—Τί εἶμαι; Ὁ καλύτερος τῶν ἀνθρώπων. Μήν ἀκοῦτε τόν Παῦλο, πού λέει, ὅτι εἶναι ὁ χειρότερος τῶν ἀνθρώπων. Ἐμένα κοιτάξτε, τόν καλύτερο!

—Εἶμαι ὁ ἀσύγκριτος. Οἱ ἄλλοι εἶναι ξευτελισμένοι, κλέφτες καί λωποδῦτες. Σιγά μή καταδεχτῶ νά συγκριθῶ καί μ' αὐτό τό κάθαρμα, πού μπῆκε ἐδῶ μέσα στό Ναό, μέ τόν Τελώνη. Ἐμένα κοιτάξτε ὅλοι!

● Εἶχε ἀρετές.

—Κοιτάξτε πόσα σκαλοπάτια ἀρετῶν ἔχω ἀνέβη. Κοιτάξτε με καί θαυμάστε με!

● Δέν κοιτᾶμε τίς ἀρετές σου, Φαρισαῖε, μά τά σκαλοπάτια, πού τίς ἀνεβαίνεις. Εἶναι σάπια! Νάτα, τά εἶδε ὁ Χριστός. Ἔσπασαν. Ἔπεσες, γκρεμίστηκες, τσακίστηκες, ἀφανίστηκες, στήν κόλασι βουτήχτηκες. «Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτόν ταπεινωθήσεται, ὁ δέ ταπεινῶν ἑαυτόν ὑψωθήσεται» (Λουκ. ιη' 14).

● Ποιός ὁ ὑπερήφανος στήν ἄλλη παραβολή; Ὁ πρεσβύτερος γυιός.

—Τί εἶμαι; «Οὐδέποτε ἔκανα κακό». Τό ἀκοῦτε; Οὐδέποτε ἐντολή τοῦ Θεοῦ Πατέρα παρέβηκα!

—Τί εἶμαι; Τό καλό παιδί τοῦ σπιτιοῦ. Σιγά νά μή πάω νά ὑποδεχθῶ τόν ἄλλον, τό μικρό μας, τόν ἀλήτη. Ὄχι, σέ σπίτι, πού φιλοξενοῦνται ἀλῆτες, ἐγώ δέν μπαίνω!

—Καλό μου, παιδί (τοῦ λέει ὁ πατέρας), δέν εἶναι τώρα ἀλήτης. Ἦταν χαμένος καί βρέθηκε. Ἦταν νεκρός καί ἔζησε. Εἶναι τώρα ξανά τό βασιλόπουλο τοῦ Θεοῦ!

—Ὄχι, δέν μπαίνω στό σπίτι μέ ἁμαρτωλούς, ἔστω κι ἄν εἶναι πρώην. Ἐγώ δέν τόν πιστεύω...

—Ἄχ, παιδί μου, ἄν δέν μπῆς στό δικό μου σπίτι, σπίτι φιλοξενίας καί ἀγάπης, θά μπῆς στό ἄλλο σπίτι. Κρῖμα! Τόση ἀρετή, τόση ἀγνότητα, τόση ὑπακοή, ὅλα ὅμορφα λουλούδια τῆς νεότητας, θά στολίσουν τήν κόλασι; Γιατί, παιδί μου; Γιατί τόση ὑπερηφάνεια;

Ζωγράφος τῆς ὑπερηφάνειας

Ἕνα ταπεινό θά ἀφήσουμε νά ζωγραφίση τό θηρίο, πού φοράει μάσκα προβάτου· νά ζωγραφίση τόν διάβολο, πού

παριστάνει τόν ἅγιο· νά ζωγραφίση τήν κλέφτρα, πού ξέρει νά κλέβη τίς ἀρετές· τήν ἀπατεώνισσα, πού ἁρπάζει τήν ψυχή μας καί τήν σέρνει στήν κόλασι. Κι αὐτό τό θηρίο, αὐτός ὁ διάβολος, αὐτή ἡ κλέφτρα, αὐτή ἡ ἀπατεώνισσα, εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια. Ἐγωισμό νά τήν πῆτε, κενοδοξία νά τήν καλέσετε, οἴησι νά τήν χαρακτηρίσετε; Πάντως μιά μάγισσα τῆς νύκτας εἶναι.

Ὁ ταπεινός, πού ζωγραφίζει τήν ἀπαίσια ὑπερηφάνεια, πρός ἀποφυγή, εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Παρουσιάζουμε μερικές εἰκόνες του.

1. Ἡ παρθένος σέ μαστροπό;

Φαντάσου μητέρα νά παραδίνη τήν ὄμορφη καί παρθένο κόρη της σέ μαστροπό! Μητέρα προαγωγός σέ μαστροπό!

● Θυγατέρα τοῦ οὐρανοῦ, ἡ πιό ὄμορφη κόρη, ἡ ἐλεημοσύνη. Μέ τήν ἐλεημοσύνη ἡ ψυχή μας γίνεται νύμφη τοῦ Χριστοῦ. Καί μεῖς παίρνουμε τήν πανέμορφη κόρη, τήν ἐλεημοσύνη, ὅταν βέβαια κάνουμε ἐλεημοσύνη, καί τήν παραδίνουμε στό Διάβολο! Πῶς; Μέ τήν κενοδοξία...

● Ἔκανε ἐλεημοσύνη ὁ Φαρισαῖος; Ναί, καί θαυμαστή, τόσο πού ἐμεῖς οἱ χριστιανοί δέν τόν μιμούμεθα. Τήν ἐλεημοσύνη του νά τήν μιμούμεθα, τόν ἐγωισμό του γιά τήν ἐλεημοσύνη νά μισήσουμε.

● Γιατί μιλᾶμε γιά κενοδοξία; Γιατί ζητᾶμε τή δόξα τῶν ἀνθρώπων (Ε.Π.Ε. 11,750). Νά μισήσης τή δόξα τῆς γῆς. Ἡ δόξα τῆς γῆς εἶνα κενοδοξία (μέ ε), μάταιη, κούφια δόξα. Ἡ δόξα τοῦ οὐρανοῦ εἶναι καινοδοξία (μέ αι), καινούργια δόξα, νέα ζωή. *«Δόξης ἐπιθυμεῖς; Εἶτα οὐκ ἀρκεῖ σοι ἡ παρ' αὐτοῦ λαμβανομένη, ἡ παρά τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀλλά καί τῆς παρά ἀνθρώπων ἐρᾷς;»* (Ε.Π.Ε. 11,754).

2. Τό φίλτρο τῶν ἀρετῶν

Ὁ φαρισαῖος μέ τόσες ἀρετές χάθηκε. Διότι εἶχε κενοδοξία. Πόσο μάλλον θά χαθοῦμε ἐμεῖς, πού καί κενοδοξία ἔχουμε καί ἀρετές δέν ἀποκτήσαμε!

● Οἱ ἀρετές μοιάζουν μέ νερό γεμᾶτο λάσπη. Καθαρίζεται τό νερό σέ εἰδικό φίλτρο. Ἔτσι οἱ ἀρετές μας θά εἶναι χρήσιμες πρός σωτηρία, ὅταν τίς περνᾶμε ἀπό τό φίλτρο πού λέγεται ταπείνωσις. Χρυσόστομος: *«Καί ἡ ταπεινοφροσύνη ὁμοίως μόριόν ἐστιν ἀρετῆς. Ἀλλ' ὅμως κἄν ἕτερά τις ἐπιτελέσῃ καλά, ταύτην δέ μή κατορθώσῃ, ἀκάθαρτος παρά τῷ Θεῷ. Καί δῆλον ἐκ τοῦ φαρισαίου, ὅς μυρίοις κομῶν ἀγαθοῖς, ἐντεῦθεν πάντα ἀπώλεσε»* (Ε..Π.Ε. 11,534).

3. Κλέφτρα.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει, ὅτι ὅλα τά κακά, ὅλα τά πάθη, θέλουν γιά νά ἱκανοποιηθοῦν ὑλικά κυρίως πράγματα καί κοσμικά μεγαλεῖα. Ἡ φιλαργυρία θέλει χρήματα· ἡ γαστριμαργία θέλει φαγητά· ἡ φιληδονία θέλει τά τῆς σαρκός.

● Ἡ κενοδοξία ὅμως δέν θέλει λεφτά καί φαγητά καί σαρκικές ἡδονές. Ἡ κενοδοξία κλέβει τίς ἀρετές. Ὦ κλέπτρα κενοδοξία! ἀνακράζει ὁ ἱερός Πατήρ. Πᾶς νά κάνης ἐλεημοσύνη; Στήν κλέβει ἡ ὑπερηφάνεια. Γράφεις τό ὄνομά σου ὡς δωρητοῦ! Καί ἄς λέη ὁ Κύριος: «Μή γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου» (Ματθ. στ' 2). Καί ψάλλουμε τή Μεγ. Σαρακοστή: *«Μή σκορπίσῃ ἡ κενοδοξία τόν καρπόν τῆς ἐλεημοσύνης»* (ἰδιόμελο ἑσπερ. Α' Νηστειῶν).

● Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ κάθε ἀρετή. Πάλι τό Φαρισαῖο ἄς κοιτάξουμε! Πῶς οἱ ἀρετές του ἦσαν λουλούδια πού στόλισαν τελικά τήν κόλασι! *«Ὦ τῆς καινῆς συμφορᾶς καί τοῦ ἀλλοκότου τούτου πάθους! Ὅπου σής οὐκ ἀφανίζει, οὐδέ κλέπτης διορύττει, κενοδοξία σκορπίζει. Οὗτος ὁ σής τῶν ἐκεῖ θησαυρῶν. Οὗτος ὁ κλέπτης τῆς εὐπορίας τῆς ἐν οὐρανοῖς. Οὗτος τόν ἄσυλον ἀποσύρει πλοῦτον. Τά πάντα λυμαίνεται καί διαφθείρει»* (Ε.Π.Ε. 11,754).

● Ἀλλοῦ ὀνομάζει τήν ὑπερηφάνεια ἀρετοκτόνο. Ἀλλοῦ ληστή τοῦ

οὐρανοῦ. Σοῦ κλέβει τόν οὐρανό. Μόλις μιά ψυχή φτάνει νά μπῆ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐπεμβαίνει μέ ἀγριότητα ἡ κενοδοξία: ΣΤΟΠ! φωνάζει· δέν θά μπῆ. Αὐτή ἡ ψυχή εἶναι δική μου. Ὅ,τι ἔκανε, τό ἔκανε γιά μένα, ἀπό ἐγωισμό καί κενοδοξία. «Πρός τό θεαθῆναι» (Ματθ. στ' 1).

4. Ἡ παγίδα τῶν ἐναρέτων.

Ὁ Σατανᾶς δέν προσπαθεῖ νά παγιδεύση τούς ἀσεβεῖς καί αἰσχρούς. Αὐτούς εὔκολα τούς ἐξασφαλίζει. Ἐκείνους πού κυνηγάει, εἶναι οἱ πιστοί καί οἱ ἐνάρετοι. Στήνει παγίδα σαρκικοῦ πειρασμοῦ; Βλέπει ὅτι δέν κάνει τίποτε. Προσφέρει ἀργύρια; Βλέπει ἀσυγκίνητο τό χριστιανό. Τόν τσιγκλάει μέ θυμό; Συναντᾶ ὑπομονή καί ἀπάθεια.

● Τότε τόν ἀφήνει ὁ Διάβολος νά κάνη ὅλα τά καλά καί νά ἐπιτελῆ τίς ἀρετές καί νά ἐφαρμόζη τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί ἀφοῦ σ' ὅλα αὐτα πορεύεται καλά, τοῦ βάζει ὕπουλα τήν παγίδα τοῦ ἐγωισμοῦ καί τόν συλλαμβάνει. *«Ὅταν ὁ διάβολος δῆ, ὅτι δέν δεχόμαστε εὔκολα γυμνή τήν κακία, ἀλλ' ἀποφεύγουμε τήν αἰσχρότητα καί ἀσπαζόμαστε τήν ἐγκράτεια, καί ὅτι ἀποστρεφόμαστε τήν πλεονεξία καί μισοῦμε τήν ἀδικία, καί ὅτι περιφρονοῦμε τήν τρυφηλότητα καί ἀγωνιζόμαστε γιά τή νηστεία καί τήν προσευχή, ὅτι φροντίζουμε γιά τήν ἐλεημοσύνη, ὅταν, λοιπόν, δῆ ὅλα αὐτά, τότε μηχανεύεται καί μεθοδεύει ἄλλα τεχνάσματα! Τούς πιστούς, πού μέ μεγάλο κόπο τελικά ὑπερνικοῦν τά τεχνάσματά του, τούς κάνει νά ὑπερηφανεύωνται γιά τά κατορθώματά τους καί νά ἀποβλέπουν πρός τήν ἀνθρωπίνη δόξα, γιά νά τούς κάνη ἔτσι νά χάσουν τήν ἀληθινή δόξα. Γιατί; Διότι ὅποιος πράττει κάτι πνευματικό, ἀλλ' ἀποβλέπει στήν ἀνθρώπινη δόξα, ἤδη ἀπό τήν ἀρχή χάνει τό μισθό του καί ὁ Θεός δέν τοῦ ὀφείλει πλέον τίποτε»* (Ε.Π.Ε. 3,304).

Θρησκευτικός ἐγωισμός

Ἕνα παράδοξο πρᾶγμα: Ὁ ἐγωισμός, ἡ ὑπερηφάνεια, εἶναι ἕνα δέντρο, πού φυτρώνει καί εὐδοκιμεῖ κυρίως στά προαύλια καί στούς χώρους τῶν Ναῶν, καί μάλιστα τῶν Ὀρθοδόξων. Ἄλλωστε στόν ἱερώτερο χῶρο τοῦ παραδείσου πρωτοφυτεύτηκε. Στό Ναό τό εἴδαμε νά θεριεύη στό πρόσωπο τοῦ Φαρισαίου. Στό σπίτι τοῦ Θεοῦ Πατέρα βλέπουμε νά μή μπαίνη τό καλόπαιδο τῆς θρησκείας, ὁ πρεσβύτερος γυιός.

● Ὑπερηφάνεια: Τά ξέρεις ὅλα.

● Ὑπερηφάνεια: Καμαρώνεις γιά ὅλα.

● Ὑπερηφάνεια: Κάνεις παρατηρήσεις γιά ὅλα.

● Ὑπέρηφάνεια: Τούς βλέπεις ὑποδεέστερους ὅλους.

● Ὑπερηφάνεια: Θέλεις νά τά διορθώσης ὅλα.... Κοίτα τά δικά σου χάλια. Τό δοκάρι στό δικό σου μάτι (Ματθ. ζ' 3).

● Ὑπερηφάνεια: Κάποτε γίνεται καί ἐθνοφυλετική. Λές καί ὁ Χριστιανισμός εἶναι μόνο ἡ Ἑλλάδα. Λές, καί ἡ Ὀρθοδοξία καθαρόαιμη εἶναι μόνο στή γλῶσσα μας. Πρόκειται γιά ὁμαδικό, μαζικό ἐγωισμό. Ἕνας ἑλληνοαμερικανός ἱερέας περιγράφει σέ βιβλίο του τήν ἱεραποστολική δράσι στήν Ἀλβανία. Κάπου καταθέτει τήν ἀγανάκτησί του: Μιά «εὐσεβής» καί «φιλακόλουθη» ἐνορίτισσά του κυριολεκτικά «μαχαίρωσε» μέ τά λόγια της μιά νεοφώτιστη ἀνάπηρη Ρομά μετά τό τέλος τῆς λειτουργίας. Τῆς εἶπε: *«Γιατί βρίσκεσαι σ' αὐτόν τόν χῶρο; Δέν ἀνήκεις ἐδῶ. Πήγαινε πίσω στό πεζοδρόμιο, ἐκεῖ πού ζητιάνευες. Ἐκεῖ ἀνήκεις!»*.

● Δέν εἶναι ἀτομική μας περιουσία ἡ Ὀρθοδοξία. Ἀνήκει σ' ὅλο τόν κόσμο. Δέν περιφρονοῦμε κανέναν. Οὔτε καί αὐτούς, πού ἀπό ἄγνοια βρίσκονται σέ ἄλλους θρησκευτικούς χώρους. Καί ἄς μή λησμονοῦμε δύο πράγματα:

α) Τό ἕνα, ὅτι τό θαυμασμό Του ὁ Κύριος τόν φανερώνει κυρίως σέ ἀλλοδαπούς. Κοίτα τόν Καλό Σαμαρείτη (Λουκ. ι' 25-37). Κοίτα τόν ἀλλογενῆ πρώην λεπρό (Λουκ. ιζ' 12-19). Κοίτα τή

Χαναναία μάνα (Ματθ. ιε' 21-28). Κοίτα τόν Κορνήλιο τόν ἑκατόνταρχο (Πράξ. κεφ. ι'). Κοίτα τή Σαμαρείτιδα (Ἰωάν. δ' 1-42).

● Λίγο ταπείνωσις χρειάζεται, γιατί θά χάσουμε τό δώρημα, ὅτι εἴμαστε Χριστιανοί, καί δή Ὀρθόδοξοι.

β) Τό ἄλλο: Ἡ χειρότερη μορφή ὑπερηφάνειας εἶναι ἡ ἀπόρριψις τῶν ἄλλων, ἡ διαπόμπευσις προσώπων, πού τελικά γίνονται πρώην ἁμαρτωλοί καί σώζονται, ὅπως ὁ Τελώνης καί ὁ Ἄσωτος καί ἡ πόρνη!

Τί κρῖμα! Χάθηκαν τόσες ἀρετές!

—Γιατί, καλέ μας ἄνθρωπε, πούλησες στό σφυρί ὅλες τίς ἀρετές σου; Τί κέρδισες; Τήν κενοδοξία. Φαντάστηκες ὑπέροχο τόν ἑαυτό σου στά μάτια τῶν ἀνθρώπων, καί χάθηκες ἀπό τά μάτια τοῦ Θεοῦ.

— Γιατί, θρησκευτικέ μου ἄνθρωπε, διάλεξες τό Ναό τοῦ Θεοῦ γιά νά λατρεύσης τό Ἐγώ; Γιατί πῆγες νά κλέψης τή δόξα τοῦ Θεοῦ; Στό Ναό δοξάζεται μόνο ὁ Θεός, ὄχι τό Ἐγώ!

● Μόνο ὁ Θεός; Ἄ, ὄχι! Κι ἕνας ἄνθρωπος! Ὁ τελώνης. Αὐτός κατέβηκε σωσμένος.

—Ἐσύ, Φαρισαῖε, κατέβηκες χαμένος μιά γιά πάντα.

—Καϋμένε, Φαρισαῖε! Καρναβάλι τοῦ Διαβόλου! Σοῦ φόρεσε τή μάσκα τοῦ καλοῦ. Τή μάσκα τῆς ἐλεημοσύνης, γιατί τάχα δίνεις τό ἕνα δέκατο ἀπό τά λεφτά σου, στήν ἐλεημοσύνη! Τή μάσκα τῆς νηστείας, γιατί τάχα νηστεύεις δυό μέρες τήν ἑβδομάδα. Τή μάσκα τῆς θρησκευτικῆς ὑπεροχῆς ἔναντι τῶν ἄλλων, γιατί τάχα δέν εἶσαι σάν τούς ἄλλους...

● Μά γιατί «τάχα»; Δέν εἶχε ἀληθινές ἀρετές; Ὄχι! Μάσκα ὑποκρισίας φοροῦσε. Ὅλα τά ἔκανε πρός τό θεαθῆναι. Τοὔβγαλε τή μάσκα ὁ Χριστός, μέ τήν παραβολή, καί φάνηκε τό πρόσωπο τῆς κενοδοξίας, πού κρυβόταν ἀπό πίσω.

—Τί κρῖμα! Ἀνθοδέσμη ἀρετῶν, δοσμένη στό Διάβολο! Διαμάντια, ριγμένα στόν πιό ἐλεεινό βοῦρκο, πού λέγεται ὑπερηφάνεια καί δι' αὐτῆς στήν κόλασι.

● Ἄς ἀγαπήσουμε ὅλες τίς ἀρετές καί ἄς τίς προσφέρουμε σάν καθαρά κεριά στό μανουάλι τῆς ταπεινοφροσύνης, λέγοντας ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας τίς τρεῖς σύντομες προσευχές εἰλικρινοῦς συντριβῆς:

— *«Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ».*

— *«Ἥμαρτον εἰς τόν οὐρανόν καί ἐνώπιόν σου».*

— *«Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με»*

Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Προσφορά

Πασχαλινή προσφορά γιά τούς ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ μας.

● Οἱ 14 ἐπιστολές τοῦ Παύλου καί οἱ ἑπτά Καθολικές, ἑρμηνευμένες ἀπό τόν ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη, σέ ὀκτώ τόμους καλλιτεχνικῆς βιβλιοδεσίας, ἀπό 160, μόνο 100 εὐρώ. Ἡ προσφορά ἀποστέλλεται ἐπί ἀντικαταβολῇ μέ δῶρο τά ταχυδρομικά ἔξοδα.

● Πληροφορίες καί παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

Μεγάλη Ἑβδομάδα

21-28 Ἀπριλίου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΒΡΑΔΥ

Μίλα μας, Κύριε!

● ***Χαῖρε***! Οὐράνιο καί ἀγγελικό μήνυμα. Ἀκούστηκε στόν Εὐαγγελισμό. Ἡ χαρά σέ ὅλο της τό ***πλήρωμα,*** ἀφοῦ τό πλήρωμα τῆς Θεότητας ἑνώθηκε μέ τό πλήρωμα τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ χαρά ***γιά ὅλους***, ἀφοῦ σαρκώθηκε, ἔγινε ἄνθρωπος ὁ Θεός γιά ὅλους.

● Χαῖρε! ἀκούγεται τό βράδυ τῆς Μ. Πέμπτης. Δέν ἀπευθύνεται στήν Παρθένο. Ἀπευθύνεται στόν ***Υἱό τῆς Παρθένου***. Μόνο πού δέν ἀπευθύνεται ἀγγελικά. Ἀπευθύνεται... σατανικά! Ἀπευθύνεται ***εἰρωνικά***. Εἰρωνεύονται καί σαρκάζουν τόν Ἐσταυρωμένο: ***«Χαῖρε, ὁ Βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων»***.

● Ἐμεῖς ὅμως, Χριστέ, θέλουμε τό δικό Σου ***«Χαῖρε»*** ἀπό τό Σταυρό. Τόν δικό Σου ***χαιρετισμό.***

Δέν εἶναι τά λόγια Σου ἀπό τόν Σταυρό ***ἀποχαιρετισμός***. Δέν μᾶς ἀποχαιρετᾶς. Ὁ ***ἥλιος***, ὅταν δύη, δέν μᾶς ἀποχαιρετᾶ. Θά ξανάρθη νά μᾶς πῆ ***«Καλημέρα»***. Καί ὁ Κύριος θά ξανάρθη μετά ἀπό λίγο νά μᾶς πῆ «Καλημέρα», ἤ μᾶλλον τό ***«Χαίρετε»***. Ἦρθε ἡ ***Καλή ἡμέρα***, ἡ νίκη, ἡ νέα ἡμέρα, ἡ Ἀνάστασις.

● Ἐμεῖς θέλουμε νά ἀκούσουμε τούς χαιρετισμούς Σου, Χριστέ, πάνω ἀπό τό Σταυρό. Δέν εἶσαι ὁ Βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων. Εἶσαι ὁ Βασιλεύς ὅλου τοῦ κόσμου. Κάθε λόγος Σου εἶναι καί ἕνα Βασιλικό ***διάγγελμα*** ἀπό τό θρόνο τοῦ Σταυροῦ.

● Μίλα μας, Κύριε! Γιατί σταυρώθηκες;

—Γιατί εἶμαι ***καί ἄνθρωπος***. Καί πονάω. Εἶμαι ἑνωμένος μέ τή Θεότητα, μέ τόν Θεό Πατέρα. Καί τό θέλημά Του εἶναι νά πονάω ὡς ἄνθρωπος, ***σάν νά ἔχω ἐγκαταλειφθῆ*** ἀπό τόν Πατέρα. *«Ἠλί ἠλί, λαμά σαβαχθανί! Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες;»* (Ματθ. κζ΄ 46).

Μυστήριος λόγος. Καί ὀδυνηρός λόγος.

—Πονᾶς γιά μένα, Κύριε, καί ἐγώ δέν Σέ καταλαβαίνω. Δέν συγκινοῦμαι. ***Ρωτάω περίεργα*** γι᾽ αὐτό τό λόγο σου, ἀντί νά συμπονάω μέ τόν ἀπερίγραπτο ***πόνο*** Σου.

● Μίλα μας, Κύριε! Τί αἰσθάνεσαι γιά ὅλους αὐτούς, πού Σέ χλευάζουν, πού Σέ μαστιγώνουν, πού Σέ καρφώνουν, πού Σέ βασανίζουν; Αὐτοί Σέ μισοῦν...

—Ἐγώ τούς ***ἀγαπῶ***. Καί προσεύχομαι καί γι᾽ αὐτούς. Ἄν προηγουμένως μέσα στόν πόνο ἐκφράστηκε ἡ ***ἀνθρώπινη φύσις***, τώρα ἐκφράζεται ἡ ***Θεία φύσις***: *«Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἴδασι τί ποιοῦσι»* (Λουκ. κγ΄ 34).

Ἡ ἀγάπη ***ἐκδικεῖται*** μέ συγγνώμη.

Ἀλλά Σέ ρωτᾶμε: Εἰσακούστηκε ἡ προσευχή Σου, Κύριε;

—Γιά ἕναν τουλάχιστον, ναί. Γιά τόν ***ἑκατόνταρχο***. Ὅταν κατάλαβε τί ἔκανε, συγκλονισμένος μέ ὡμολόγησε: *«Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱός ἦν οὗτος»*!

● Μίλα μας, Κύριε! Τό ***κλειδί*** τοῦ παραδείσου, πού ἀπόψε τόν ἀνοίγεις, σέ ποιόν τό πρωτοδίνεις; Καί ὁ Κύριος ἀπαντᾶ:

—Στό ***ληστή***!

—Γιατί τοῦ τό ἔδωσα; Γιατί τόν ἄκουσα νά μετανοῆ, νά μέ ὁμολογῆ, νά μοῦ λέη σπαρακτικά ***«Μνήσθητί μου, Κύριε»***, καί ἔπρεπε σ᾽ αὐτόν νά ἀπαντήσω: *«Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ»* (Λουκ. κγ΄ 43). Καί οἱ ἄγγελοί μου ἑτοιμάστηκαν νά τόν ὑποδεχθοῦν, αὐτόν, πρῶτον καρπό τῆς σωτηρίας.

—Γιά μᾶς θά τό πῆς, Κύριε;... Θέλουμε μέ ἀληθινή μετάνοια νά Σοῦ ποῦμε καί μεῖς: *«Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου»* (Λουκ. κγ΄ 42).

● Μίλα μας, Κύριε! Πλησιάζει ἡ ἄφραστη στιγμή γιά τήν ***τελευταία σου πνοή***.

—Στόν Πατέρα μου οἱ τελευταῖες λέξεις. Σ᾽ αὐτόν παραδίδω τήν ψυχή μου: *«Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τό πνεῦμά μου»* (Λουκ. κγ΄ 46). Ἑκούσια παραδίνεται στό θάνατο. Καί μέ τό δικό μας θάνατο, ἡ ψυχή, τό πνεῦμα μας, ἀμέσως πηγαίνει στόν Θεό Πατέρα.

● Μίλα μας, Κύριε, καί γιά τή ***μητέρα Σου***, τήν ἱερή μορφή, πού στέκει καί βλέπει τό σταυρικό σου πάθος.

Δυό ***βλέμματα*** τοῦ πάσχοντος Κυρίου ξεχωρίζουν. Τό ἕνα, τό βλέμμα στόν Πέτρο, γεμᾶτο παράπονο: *«Πέτρε, δέν μέ ξέρεις;»*. Τό ἄλλο, τό ***βλέμμα τῆς στοργῆς***.

—Μητέρα, εἶσαι στή φροντίδα μου. Μή κλαῖς γιά μένα. Παιδί σου θά εἶναι ὁ Ἰωάννης. *«Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου»*. Καί στόν Ἰωάννη: *«Ἰδού ἡ μήτηρ σου»* (Ἰωάν. ιθ΄ 26-27).

Γιά τή δική Σου ἀγάπη, ἀγαπᾶμε κι ἐμεῖς τή Μητέρα σου, Κύριε, πού εἶναι σύμβολο καί παραστάτης κάθε ***πονεμένης μάνας***.

● Μίλα μας, Κύριε!

Ὁ Κύρος τελειώνει. Μιά λέξις ἀπό τά μαραμένα χείλη φανερώνει τήν ἀγάπη Του:

—*«Διψῶ»*. Ἐσᾶς διψῶ. Σᾶς διψάω. Σᾶς ἀγαπάω. Σᾶς λαχταρῶ. Κι ἄν μέ ποτίζετε ***φαρμάκι***, ἐγώ σᾶς ποτίζω μέ τήν ἀγάπη μου. Σᾶς διψάω. Σᾶς θέλω ὅλους στή βασιλεία μου!...

● Μίλα μας, Κύριε! Καί ὁ Ἐσταυρωμένος Βασιλιάς σφραγίζει τά λόγια Του πάνω στό Σταυρό. ***Σφραγίδα*** τό *«Τετέλεσται»* (Ἰωάν. ιθ΄ 30). Τελείωσε!...

● Δηλαδή, τέλειο τό ἔργο Σου, Κύριε. Τό Τετέλεσται δέν εἶναι ***χρονικό***. Εἶναι ***ποιοτικό***. Τέλεια ἡ ἀγάπη Σου, Κύριε. Τέλεια ἡ Σταυρική Σου θυσία.

● Δέν τελείωσες βέβαια τό ἔργο τῆς σωτηρίας Σου. Τό συνεχίζεις στό «διηνεκές». Προσφέρεσαι μέσα στούς αἰῶνες.

Τήν ***τελεία*** στό ἔργο Σου θά τήν βάλης τότε, ὅταν θά ξανάρθης.

Τώρα βάζεις τήν ***ἄνω τελεία***! Ἄνω εἶσαι. Πάνω εἶσαι.

Κάθε σταγόνα ἀπό τό Αἷμα σου εἶναι τό ***σημεῖο στίξεως***, τό σημάδι τῆς ἀγάπης Σου. *«Προσκυνοῦμέν Σου τά Πάθη, Χριστέ· Δεῖξον ἡμῖν καί τήν ἔνδοξόν Σου Ἀνάστασιν»*.

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ὁ Χρυσόστομος γιά τή θ. Λειτουργία (5)

Συντάκτης τῆς πιό γνωστῆς καί καθιερωμένης θείας Λειτουργίας εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Σέ ὁμιλίες του ἀναφέρεται στό τί εἶναι ἡ θεία Λειτουργία καί τονίζονται ἡ προσοχή καί ἡ προσευχή, στοιχεῖα ἀπόλυτα ἀναγκαῖα γιά τή μετοχή μας στή Λειτουργία.

Νέα Πεντηκοστή

● Ἄν ὁ Χριστός ἔμπαινε στό χῶρο τῆς λατρείας μας, θά Τόν ἀφήναμε **νά λειτουργήση**; Ἐκεῖνος θά ἤθελε νά μᾶς χαρίση τό **Πνεῦμα τό Ἅγιο**, κι ἐμεῖς κι ἐκείνη ἀκόμα τή στιγμή τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀσχολούμαστε μέ τό ἄναμμα κεριοῦ, μέ τό θυμιατό, μέ τό ζέον! Δέν ἔχουν, θά πῆτε, ὅλα αὐτά ἀξία; Ἐλάχιστη μπροστά στό φρικτό θυσιαστήριο τῆς **νέας Πεντηκοστῆς**.

● Ὁ λειτουργός λέει: *«Κατάπεμψον τό Πνεῦμα σου τό Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καί ἐπί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα»*, καί οἱ περιτρεχάμενοι τοῦ ἱεροῦ ἑτοιμάζουν τά πανέρια μέ τά ἀντίδωρα! *«Ἕστηκεν ὁ ἱερεύς, οὐ πῦρ καταφέρων, ἀλλά τό Πνεῦμα τό ἅγιον· καί τήν ἱκετηρίαν ἐπί πολύ ποιεῖται, οὐχ ἵνα τις λαμπάς ἄνωθεν ἀφεθεῖσα καταναλώσῃ τά προκείμενα, ἀλλ' ἵνα ἡ χάρις ἐπιπεσοῦσα τῇ θυσίᾳ, δι' ἐκείνης τάς ἁπάντων ἀνάψῃ ψυχάς καί ἀργυρίου λαμπροτέρας ἀποδείξῃ πεπυρωμένου»* (Ε.Π.Ε. 28,122). Μετάφραση: Ὁ ἱερέας στέκεται καί κατεβάζει ὄχι φωτιά, ἀλλά τό Ἅγιον Πνεῦμα. Καί προσεύχεται ἐκτενῶς ὄχι γιά νά ἔρθη φλόγα ἀπό τόν οὐρανό νά κατακαύση τά προκείμενα τῆς θυσίας, ἀλλά γιά νά ἐπέλθη στή θυσία ἡ θεία Χάρις καί νά ἀνάψη τίς ψυχές ὅλων τῶν πιστῶν καί νά τίς ἀναδείξη φωτεινότερες ἀπό πυρωμένο ἀργύριο.

Γ΄ Λειτουργία

Τί εἶναι ἡ Λειτουργία;

Κορυφαῖα ἀκολουθία τῆς Ὀρθοδόξου λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πού τόν πλημμύριζε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὅταν τελοῦσε τή Λειτουργία, χρησιμοποιεῖ **γλυκύτατες** καί οὐράνιες εἰκόνες γιά νά τήν παρουσιάση. *«Ἤκουσας ὕμνων ἱερῶν; Εἶδες γάμον πνευματικόν; Τραπέζης βασιλικῆς; Ἐνεπλήσθης Πνεύματος ἁγίου; Συνεχόρευσας τοῖς Σεραφείμ; Κοινωνός ἐγένου τῶν ἄνω δυνάμεων; Μή ρίψῃς χαράν τοσαύτην»* (Ε.Π.Ε. 8α,208). Μετάφραση: Ἄκουσες ἱερούς ὕμνους; Ἔζησες πνευματικό γάμο; Βρέθηκες σέ βασιλικό τραπέζι; Γέμισες μέ Πνεῦμα ἅγιο; Πανηγύρισες μαζί μέ τά Σεραφείμ; Ἔγινες κοινωνός τῶν οὐρανίων δυνάμεων; Πρόσεχε, νά μή πετάξης τόσο μεγάλη χαρά.

Εἰρήνη καί Εἰρηνικά

Βασικό στοιχεῖο γιά τήν παρακολούθησι τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι ἡ **εἰρήνη**. Μιά ταραγμένη ψυχή δέν μπορεῖ νά βιώση τή χάρι τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως. Καί ἡ **ταραχή** δέν εἶναι ἐξωτερικό μόνο σημάδι. Εἶναι καί ἐσωτερική ἀκαταστασία καί φουρτουνιασμένοι λογισμοί.

● Γι' αὐτό καί στήν ἀρχή προσευχόμαστε γιά τήν εἰρήνη, γιά τή δική μας εἰρήνη, γιά τήν εἰρήνη τοῦ **σύμπαντος** κόσμου, γιά τήν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ. *«Καί ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ προεστώς δίδωσιν εἰρήνην. Καί τοῦτο ἐκείνου τύπος ἐστί, καί δεῖ με-*

τά πάσης αὐτόν δέχεσθαι προθυμίας, τῇ γνώμῃ πρό τῆς τραπέζης» (Ε.Π.Ε. 10,400). Μετάφρασις: Καί στήν ἐκκλησία ὁ προεστώς λειτουργός προσφέρει εἰρήνη. Καί αὐτός εἶναι τύπος ἐκείνου (πού ἔκανε ὁ Χριστός μετά τήν ἀνάστασί Του). Καί πρέπει μέ μεγάλη χαρά νά δεχώμαστε τήν εἰρήνη, νά εἰρηνεύουμε πρίν νά προσεγγίσουμε τήν ἁγία τράπεζα.

● Προσευχόμαστε γιά τήν εἰρήνη ὄχι μόνο μέσα μας καί ἀνάμεσά μας, ἀλλά καί γιά τήν εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου, πού ταράζεται ἀπό ἐπαναστάσεις, ἀπό τρομοκράτες, ἀπό κακοποιούς. *«Διατί ὑπέρ εἰρήνης καί εὐσταθείας τοῦ κόσμου ἐκέλευσεν εὔχεσθαι; Διατί ὑπέρ πάντων ἀνθρώπων; Καίτοι γε ἐνταῦθα ἐν πᾶσίν εἰσι λῃσταί καί τυμβωρύχοι καί κλέπται, καί μυρίων κακῶν γέμοντες, ἀλλ᾽ ὅμως ὑπέρ πάντων εὐχόμεθα· ἴσως ἔσται τις αὐτῶν ἐπιστροφή»* (Ε.Π.Ε. 21,440). Μετάφρασις: Διατί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ παραγγέλλει νά προσευχώμαστε ὑπέρ τῆς εἰρήνης καί τῆς σταθερότητας τοῦ κόσμου; Γιατί ὑπέρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων; Καίτοι μέσα στούς ὅλους ὑπάρχουν καί ληστές καί τυμβωρύχοι καί κλέπτες καί ἄνθρωποι γεμᾶτοι κακία. Ὅμως ἐμεῖς εὐχόμαστε γιά ὅλους. Γιατί; Διότι ἴσως κάποιος ἀπ᾽ αὐτούς νά ἐπιστρέψη.

● Σέ πολλά σημεῖα τῆς θείας Λειτουργίας εὐχόμαστε γιά τήν εἰρήνη. Καί ἀλλοίμονο, ἄν μερικοί ἀπό μᾶς πηγαίνουμε στή λειτουργία, χωρίς νά ἔχουμε εἰρηνεύσει μεταξύ μας (Ματθ. ε΄ 33)! *«Ὅταν εἰσέλθῃ ὁ τῆς ἐκκλησίας προεστώς, εὐθέως λέγει, εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ὁμιλῇ, εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν εὐλογῇ, εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ἀσπάζεσθαι κελεύῃ, εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ἡ θυσία τελεσθῇ, εἰρήνη πᾶσι· καί μεταξύ πάλιν, χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη. Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον, εἰ τοσαυτάκις ἀκούοντες εἰρήνην ἔχειν, ἐκπεπολεμώμεθα πρός ἀλλήλους;»* (Ε.Π.Ε. 22,144). Μετάφρασις: Ὅταν μπῆ στό ναό ὁ προεστώς τῆς ἐκκλησίας, λέει: Εἰρήνη πᾶσι. Ὅταν μιλάη, πάλι: Εἰρήνη πᾶσι. Ὅταν εὐλογῆ: Εἰρήνη πᾶσι. Ὅταν προτρέπη ν᾽ ἀσπαζώμαστε: Εἰρήνη πᾶσι. Ὅταν τελεστῆ ἡ θυσία: Εἰρήνη πᾶσι. Καί στόν ἐνδιάμεσο χρόνο πάλι λέει: Χάρις καί εἰρήνη σέ ὅλους. Πῶς, λοιπόν, δέν εἶναι παράλογο, ἐνῶ τόσες φορές ἀκοῦμε γιά εἰρήνη, ὁ ἕνας τελικά νά πολεμάη τόν ἄλλον;

Προσοχή

Προσοχή καί Προσευχή. Ἡ προσευχή ἐνισχύει τήν προσοχή. Ἡ προσοχή ἀνεβάζει τήν προσευχή. Ἀλλοίμονο, ἄν στή θεία Λειτουργία στεκώμαστε ὡς «κούτσουρα» ἤ νυστάζουμε ἤ κοιτάζουμε τό ρολόϊ, πότε θά τελειώσουμε, ἤ δυσανασχετοῦμε, γιατί ἀκόμα δέν εἴπαμε τό τελικό *«Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων.....»*! *«Σύ, ὁ μάτην ἐνταῦθα (ἐν τῷ ναῷ) εἰσελθών, εἰπέ, τίς προφήτης, ποῖος ἀπόστολος ἡμῖν σήμερον διελέχθη καί περί τίνων. Ἀλλ᾽ οὐκ ἄν ἔχοις εἰπεῖν· καί γάρ πολλά ὡς ἐν ὀνείρῳ διελέχθης ἐνταῦθα, τῶν ἀληθῶν ἀκούσας πραγμάτων. Ταῦτα δέ μοι καί πρός γυναῖκας εἰρήσθω· καί γάρ καί ἐν ἐκείναις πολύς ὁ ὕπνος· καί εἴθε ὕπνος. Ὁ μέν γάρ καθεύδων οὔτε πονηρόν τι φθέγγεται, οὔτε χρηστόν. Ὁ δέ οὕτως ἐγρηγορώς ὡς ὑμεῖς, πολλά καί ἐπί κακῷ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐκβάλλει ρήματα»* (Ε.Π.Ε. 17,538). Μετάφρασις: Σύ, πού μπῆκες ἐδῶ στό ναό μάταια, πές μας, ποιός προφήτης ἤ ποιός ἀπόστολος διαβάστηκε σήμερα, καί τί ἔλεγε! Δέν μπορεῖς νά πῆς, διότι ἐδῶ βρισκόσουν σέ ὄνειρο, χωρίς ν᾽ ἀκοῦς τά ἀληθινά πράγματα. Λέγω αὐτά καί στίς γυναῖκες, διότι καί αὐτές πολύ ὕπνο ἔχουν ἐδῶ μέσα. Καί μακάρι νά ἦταν ἁπλῶς ὕπνος. Διότι ὅποιος κοιμᾶται οὔτε κάνει κακό οὔτε λέγει κακό. Ὅποιος εἶναι ξύπνιος, ἀλλά δέν προσέχει στά λόγια τοῦ Θεοῦ, πολλά κακά καί σκέφτεται καί κουβεντιάζει.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἄνοχή καί λύτρωσις

Ρωμ. γ΄ 25–26

Τό λυτρωτικό αἷμα (στ. 25)

Μᾶς ἀγάπησε τόσο πολύ ὁ Χριστός, ὥστε ἔδωσε τόν ἑαυτό Του «λύτρον ἀντί πολλῶν» (Ματθ. κ΄ 28). Στήν Παλαιά Διαθήκη ὑπῆρχαν εἰκόνες τῆς θυσίας, τοῦ ἱλασμοῦ, τῆς καθάρσεως. Στήν Καινή Διαθήκη ἔχουμε τό Πρόσωπο ἐκεῖνο, πού προτυπώνουν οἱ εἰκόνες αὐτές. Ὁ Χριστός εἶναι τό ἱλαστήριο· Ἐκεῖνος, πού ἐξευμενίζει τρόπον τινά τό Θεό Πατέρα καί συμφιλιώνει τόν ἄνθρωπο μέ τό Θεό. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἀμνός ὁ πασχάλιος, πού μέ τό αἷμα Του ραντίζονται οἱ συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων καί καθαρίζονται. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἑκούσιος θυσία, πού προσφέρθηκε μία φορά, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ μέσα στούς αἰῶνες ν' ἀπολαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι τούς καρπούς της. Ὁ Θεός Πατέρας ἔστειλε τόν Υἱό Του κάτω στή γῆ γιά ὅλα αὐτά· νά προσφέρη τό αἷμα Του, νά γίνη ἱλασμός τῶν ἁμαρτιῶν μας, νά εἶναι ἡ αἰώνια θυσία. Ἔτσι τονίζει καί στόν ἑπόμενο στίχο ὁ ἀπόστολος Παῦλος: *«Ὃν προέθετο ὁ Θεός ἱλαστήριον διά τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν δικαιοσύνης αὐτοῦ διά τήν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων»* (στ. 25).

«Ἔνδειξις δικαιοσύνης» (στ. 25) εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Μία σταγόνα τοῦ αἵματος τοῦ Σταυροῦ, στό χημεῖο τῆς ἀγάπης, φανερώνει τή «δικαιοσύνη», τή δικαίωσι, τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφοῦ «τό αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας» (Α΄ Ἰωάν. α΄ 7).

● Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἔπρεπε κάποιον νά τιμωρήση γιά νά ἐπέλθη ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημάτων. Δέν ὑπῆρχε ἱκανή τιμωρία γιά ὅλα τά ἁμαρτήματα. Ἀλλά καί ἄφεσις δέν ὑπῆρχε. Ὑπῆρχε «ἡ πάρεσις»· μία στασιμότητα, μία παῦσις, μία παραλυσία, σάν νά μή λειτουργοῦσε ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. *«Διά τήν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων»* (στ. 25). Καί ξαφνικά τέθηκε σέ λειτουργία ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ὄχι ὅμως γιά νά τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι, ἀλλά γιά νά τιμωρηθῆ ὁ Ἀθῶος! Ποιά ἄλλη μεγαλύτερη ἔνδειξι ἀγάπης μποροῦμε νά συναντήσουμε; Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ὥσπερ ἔνδειξις πλούτου τό μή μόνον αὐτόν εἶναι πλούσιον, ἀλλά καί ἑτέρους πλουσίους ποιεῖν· καί ζωῆς, τό μή μόνον αὐτόν εἶναι ζῶντα, ἀλλά καί νεκρούς ζωοποιεῖν· καί δυνάμεως, τό μή μόνον αὐτόν εἶναι δυνατόν, ἀλλά καί τούς ἀσθενεῖς δυναμοῦν· οὕτω καί δικαιοσύνης ἔνδειξις, τό μή μόνον αὐτόν εἶναι δίκαιον, ἀλλά καί τό ἑτέρους ἐν ἁμαρτίαις κατασαπέντας ἐξαίφνης δικαίους ποιεῖν»* (Ε.Π.Ε. 16β,518–520). Μετάφρασις: Φανέρωσις ὅτι εἶναι πλούσιος ὁ Θεός εἶναι νά κάνη καί τούς ἄλλους πλουσίους· φανέρωσις ζωῆς τό ν' ἀνασταίνη νεκρούς· φανέρωσις δυνάμεως τό νά κάνη καί τούς ἄλλους δυνατούς. Ἔτσι φανέρωσις τῆς δικαιοσύνης Του εἶναι τό νά μήν εἶναι αὐτός μόνο δίκαιος, ἀλλά νά κάνη ξαφνικά δικαίους καί ἄλλους, πού εἶχαν σαπίσει στήν ἁμαρτία.

● Ἡ σωτηρία μας, ἡ δικαίωσίς μας, φανερώνεται στό Σταυρό καί ἐπιτελεῖται *«ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ»* (στ. 25). Τίποτε δέν ὑπῆρχε στόν κόσμο νά ἰσοζυγίση τό βάρος τῶν ἁμαρτημάτων τοῦ ἀνθρώπου. Καί ξαφνικά ἀποκαλύφθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ. Ἄν στή ζυγαριά τῆς δικαιοσύνης βάλουμε ἀπό τό ἕνα μέρος τά ἀσήκωτα βάρη τῆς ἐνοχῆς ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί

ἀπό τό ἄλλο μέρος βάλουμε μία σταγόνα ἀπό τό αἷμα τοῦ Ἐσταυρωμένου Λυτρωτοῦ, ἡ ζυγαριά θά κλίνη πρός τό μέρος τοῦ αἵματος.

● Ἀπερίγραπτη ἡ λυτρωτική δύναμις τοῦ αἵματος τοῦ Ἀναμαρτήτου Χριστοῦ. Ὅλα τά πλούτη τοῦ κόσμου κι ἄν διαθέτη κανείς καί τά χρυσάφια, οὔτε ἕνα ἀπό τά πολλά του ἁμαρτήματα δέν μπορεῖ νά ἐξαλείψη. Μέ τίποτε δέν ἀγοράζεται ἡ λύτρωσις ἀπό τήν ἐνοχή καί τήν καταδίκη τοῦ θανάτου. Μόνο μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Μή ξεχνᾶτε, λέγει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ὅτι «οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλά τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καί ἀσπίλου Χριστοῦ» (Α΄ Πέτρ. α΄ 18-19).

Ἀνοχή – δικαίωσις (στ. 26)

Ὑπῆρχαν καί ὑπάρχουν ἐποχές, πού νομίζει κανείς, ὅτι ὁ Θεός ἀδιαφορεῖ. Δέν φαίνεται νά ἐπεμβαίνη δυναμικά, νά τιμωρῆ παραδειγματικά. Ἀσφαλῶς δέν πρόκειται γιά ἀδιαφορία. Πρόκειται γιά ἀνοχή τοῦ Θεοῦ, μυστήριο καί αὐτή, ἡ ὁποία ὅμως ἑτοιμάζει τή μεγάλη στιγμή· τή στιγμή τῆς χάριτος. Γιά τήν κατάλληλη στιγμή, πού ἀποκαλύπτεται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί καλεῖται ἐκτάκτως ὁ ἁμαρτωλός σέ δικαίωσι, σέ σωτηρία, μιλάει στόν ἑπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: *«Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρός ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τό εἶναι αὐτόν δίκαιον καί δικαιοῦντα τόν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ»* (στ. 26).

● Δέν θέλει ὁ Θεός ν' ἁμαρτάνη ὁ ἄνθρωπος. Τό πᾶν κάνει, γιά νά τόν συγκρατῆ πρίν νά πέση, γιά νά τόν σώση, ὅταν πέση. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, ἐπιρρεπής στήν ἁμαρτία, καταχρᾶται τῆς καλωσύνης τοῦ Θεοῦ. Ἐκμεταλλεύεται τήν ἀνοχή τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχει δέ ὁ κίνδυνος αὐτή ἡ ἀνοχή νά παρεξηγηθῆ, ὡς ἀπουσία τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ. Ἡ δικαιοσύνη ὅμως τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει.

● Ἡ Σταυρική Του ἀγάπη εἶναι σέ τοῦτο τόν κόσμο, τό κριτήριο τῆς μελλούσης κρίσεως γιά τήν ἄλλη ζωή. Ἡ ἀγάπη καί ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φανερώνονται τόν ὡρισμένο καιρό. Ἀλλοῦ τόν ὀνομάζει «πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ΄ 4). Ἐδῶ τόν ὀνομάζει *«νῦν καιρόν»* (στ. 26). Ἐπεμβαίνει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μέ ἔκτακτο τρόπο χάριτος, σέ στιγμή κατάλληλη, τότε, πού εἶναι ὥριμος ὁ ἄνθρωπος νά δεχθῆ τή σωτηρία.

Ὁ *«νῦν καιρός»*, ὁ κατάλληλος χρόνος, ὑπάρχει στήν ἱστορία τοῦ κόσμου, ἀλλά καί στήν προσωπική μας ἱστορία. Λέγει ὁ Χρυσόστομος: *«"Ἐν τῷ νῦν καιρῷ", τήν πολλήν δεικνύντος ἐστίν ἀνοχήν καί φιλανθρωπίαν. Ὅτε γάρ ἐπεγνώσθημεν, φησί, καί καιρός ἀποφάσεως ἦν, καί νυξήθη τά κακά, καί ἐπληρώθησαν αἱ ἁμαρτίαι, τότε τήν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπεδείξατο, ἵνα μάθῃς πόση παρ' αὐτῷ τῆς δικαιοσύνης ἡ περιουσία»* (Ε.Π.Ε. 16β, 522). Μετάφρασις: Δείχνει τήν πολλή ἀνοχή καί φιλανθρωπία Του. Ὅταν ὅλα ἦσαν ἀπελπιστικά, κι εἶχαν πληθύνει τά κακά, κι εἶχε συμπληρωθῆ τό δοχεῖο τῆς ἁμαρτίας, τότε φανέρωσε τή δική Του δύναμι, γιά νά μάθης πόσο πολλή ἀγάπη καί δικαιοσύνη διαθέτει (ὁ Θεός).

● Θά ἔλθη ὁ κατάλληλος καιρός. Λίγο ὑπομονή. Καί γιά τήν ἐπιστροφή κάποιων δικῶν μας ἀνθρώπων θά ἔλθη ἡ ὥρα. Ἀρκεῖ νά γίνη εὐπρόσδεκτος ὁ Χριστός, ὅταν πιό δυνατά ἀπό κάθε ἄλλη φορά, κτυπήση τήν πόρτα.

Δ.Γ.Α.

Νέα ἔκδοσις

Στή σειρά ***«Πρόσχωμεν»***, πού ἀναφέρονται σέ λειτουργικά θέματα, ἐκδόθηκε τό **τεῦχος 12**. Σελ. 144.

Τιμᾶται 2.5 εὐρώ. Μέ 25 εὐρώ προμηθεύεστε καί τά 12 «Πρόσχωμεν».

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Ἐκδημίες

Στρατηγός τῆς πατρίδος,
στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ

† Στυλιανός Κουργιαντάκης

Στίς 21 Φεβρουαρίου ἔφυγε γιά τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ στόν οὐρανό ὁ στρατηγός ἐ.ἀ. Στυλιανός Κουργιαντάκης. Δέν καυχόταν γιά τήν ἡγετική του θέσι στό στράτευμα. Χαιρόταν γιά τή διακονική του προσφορά ὡς ταπεινός στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Τή μεγάλη του στροφή στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας τήν ὤφειλε κυρίως στόν ἐνάρετο καί σεμνό πρεσβύτερο ἀρχιμ. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο. Συνδέθηκε μαζί του μέ ἄρρηκτο πνευματικό δεσμό.

● Ἦταν τύπος ζωηρός καί ἐκδηλωτικός. Τή ζωντάνια του προσπαθοῦσε νά μεταδώση στούς ἀξιωματικούς καί στρατιῶτες, ὅπου κι ἄν ὑπηρέτησε. Συγχρόνως πρόσφερε τό λόγο τους εὐκαίρως ἀκαίρως σέ κατηχητικά καί χριστιανούς κύκλους.

● Μέ βαθειά ἱερά συναισθήματα ἀγαποῦσε τόν Κύριο, τόν Ὁποῖο καί ὑμνοῦσε μέ τή βροντερή καί γλυκειά φωνή του.

● Στό στράτευμα εἶχε ἀποσπάσει τό σεβασμό, τήν ἐκτίμησι καί τήν ἐμπιστοσύνη ὅλων. Σέ δύσκολες ἀποστολές ὁ Κουργιαντάκης ἐθεωρεῖτο ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος ἀξιωματικός γιά τή διεκπεραίωσί τους.

● Τόν ἀξίωσε ὁ Κύριος, μέ τήν εὐλαβῆ σύζυγό του Ἀνδριανή, θερμή χριστιανή, νά δημιουργήση εὐσεβῆ οἰκογένεια.

● Τά τελευταῖα χρόνια ἐπιστρατεύθηκε στό ἔργο τῆς διακονίας τῶν κωφαλάλων. Ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Φίλοι τῶν κωφῶν Ὁ προφήτης Ζαχαρίας», ὑπηρέτησε γιά τίς ἀνάγκες τῶν ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι καί τόν ἀγάπησαν ὡς πατέρα τους.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τελέστηκε στίς 22 Φεβρουαρίου στόν ἱ. Ναό Ἁγίου Ἐλευθερίου ὁδ. Ἀχαρνῶν (στήν Ἀθήνα), χοροστατοῦντος τοῦ ἐπισκόπου π. Συμεών, Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης. Παρέστησαν πολλοί κληρικοί, λαϊκοί φίλοι καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί του, ὅπως καί ἡ πολυπληθής ὁμάδα τῶν κωφαλάλων, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων ἀπευθύνθηκε συγκινητική προσλαλιά.

Ὁ ἀγαπητός Στυλιανός Κουργιαντάκης ἀντήλλαξε τίς ἐπωμίδες τοῦ στρατηγοῦ μέ τό στέφανο τῆς δικαιοσύνης. Ἀπό τό στράτευμα τοῦ Ἔθνους μεταπήδησε στή στρατειά τῶν ἀγγέλων. Ἀπό τή στρατευομένη Ἐκκλησία ζῆ πλέον στή θριαμβεύουσα Ἐκκλησία.

Ἐκλεκτός συνεργάτης

† Ἰωάννης Παντελέου

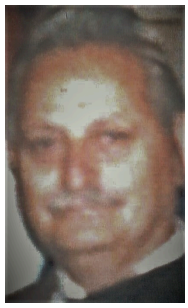

Στίς 5 Μαρτίου ἀναχώρησε γιά τήν οὐράνια πατρίδα ἐκλεκτό μέλος τοῦ Συλλόγου μας ἀπό τήν παλαιά «φρουρά». Πρόκειται γιά τόν Ἰωάννη Παντελέου ἀπό τό Λουτράκι Κορινθίας. Συνειδητός χριστιανός. Ἔζησε μέ εὐλάβεια καί μέ ζῆλο. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του τελέστηκε στόν ἱ. Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Λουτρακίου. Ἀπό μέλος τοῦ Συλλόγου μας ἀναγνώσθηκε ἡ παρακάτω προσλαλιά:

Ἐκ μέρους τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ Συλλόγου "Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής", καταθέτουμε λίγες λέξεις γιά τόν ἐκλεκτό μας συνεργάτη Ἰωάννη Παντελέου.

● Ὑπῆρξε θερμός ἀκροατής τῶν κηρυγμάτων, τόσο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου, ὅσο καί τοῦ ἱεροκήρυκος τοῦ Συλλόγου, ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη.

● Χρημάτισε μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας ἐπί πολλά ἔτη καί διακόνησε καί ἀπό τή θέσι τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτοῦ.

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Χριστός καί οἰκοδομές

Θαμπώνονται οἱ ἄνθρωποι ἀπό τήν ἐξωτερική μεγαλοπρέπεια. Ἀκόμα καί στό χῶρο τῶν θρησκειῶν οἱ «πιστοί» νομίζουν, ὅτι θά ἀρέσουν στόν Θεό, ἄν κατασκευάσουν λαμπρούς Ναούς καί καλλιτεχνικά προσκυνήματα. Ἀκόμα καί στό Χριστιανισμό, πού ξεκινᾶ μέ τήν κένωσι τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί μέ τήν κατά σάρκα γέννησί Του στά ἄχυρα μιᾶς φάτνης, ἔχουμε συναγωνισμούς λαμπρότητας καί πολυτέλειας.

● Οἱ Ἰουδαῖοι καυχόνταν γιά τό Ναό τοῦ Σολομῶντος, πού ἀργότερα ὠνομάστηκε Ναός τῶν Ἱεροσολύμων.

● Οἱ μαθητές δέν εἶχαν καταλάβει ἀκόμα, ὅτι «Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάν. δ' 24). Νόμιζαν, ὅτι καί ὁ Διδάσκαλος θά ἔδινε σημασία στήν ἐξωτερική λαμπρότητα τοῦ Ναοῦ. Μόνο, πού ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος, πού δέν παρακολουθεῖ καί δέν θαυμάζει τήν ἱστορία τῆς «Χριστιανικῆς τέχνης»!

● Πῶς ἄραγε θά μᾶς ἀποδοκιμάση, πού ἡ καλλιτεχνία μας γύρω ἀπό τά ἐκκλησιαστικά μέγαρα καί ἐκκλησιαστικά ἀντικείμενα, σκεύη καί ἄμφια, ταυτίστηκε μέ τήν κακοτεχνία τῆς ἀγάπης καί τῆς φιλανθρωπίας;

● Κάτω ἀπό αὐτές τίς σκέψεις ἄς δοῦμε τή σύντομη συζήτησι γύρω ἀπό τίς θρησκευτικές οἰκοδομές: «*Καί ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποί λίθοι καί ποταπαί οἰκοδομαί. Καί ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθείς εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τάς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μή ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπί λίθον ὅς οὐ μή καταλυθῇ*» (Μάρκ. ιγ' 1-2). Δηλαδή: «*Καθώς δέ ὁ Ἰησοῦς ἔβγαινε ἀπό τό ναό, ἕνας ἀπό τούς μαθητές Του Τοῦ λέει: "Διδάσκαλε, κοίταξε τί τεράστιοι λίθοι καί τί ἐπιβλητικές οἰκοδομές". Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθηκε καί τοῦ εἶπε: "Βλέπεις αὐτά τά μεγάλα κτίρια; Δέν θά μείνη ἐδῶ πέτρα πάνω στήν πέτρα. Ὅλα θά γκρεμιστοῦν"*».

● Λίγο πρίν ἀπό τό γεγονός μέ τή μεγαλοπρέπεια τοῦ Ναοῦ, οἱ μαθητές εἶχαν ἀκούσει τόν Διδάσκαλο νά θαυμάζη ἕνα μόνο πρᾶγμα, τήν ἀγάπη, πού ἔγινε ἐλεημοσύνη στό πρόσωπο τῆς χήρας μέ τό δίλεπτο (Μάρκ. ιβ' 41-44). Ὁ Βασιλιάς τῶν οὐρανῶν θαμπώνεται ἀπό τήν πενιχρά δωρεά μιᾶς χήρας! Κι ἐμεῖς θαμπωνόμαστε ὄχι ἀπό τό δίλεπτο τῆς χήρας, ἀλλά ἀπό τήν ἐξωτερική λαμπρότητα θρησκευτικῶν Κτηρίων καί φανταχτερή μεγαλοπρέπεια στούς Ναούς μας.

Ζήτω τό ἔγκλημα!
Ζήτω ἡ παραβατικότητα!

Τό **κράτος** ἔχει εὐθύνη γιά τήν ἔννομη τάξι. Ὅταν ὅμως ἡ ἔννομη τάξις γίνεται ἔννομη ἀταξία καί παραβατικότητα, τότε τό κράτος στηρίζει τήν ἀνο-

---

● Ὑπῆρξε εὐεργέτης τοῦ Συλλόγου, διότι μέ δική του μεσολάβησι ἔγινε, τό 1985, ἡ δωρεά τοῦ χώρου τῆς Κατασκηνώσεώς μας στήν Περαχώρα Λουτρακίου ἀπό τόν μακαριστό Μιχαήλ Θώδη.

● Ζοῦσε πάντοτε μέ βαθειά πίστι στόν Χριστό καί ἐνάρετη πορεία.

● Τακτικός στόν ἐκκλησιασμό καί τή θεία Μετάληψι. Εὐχαριστεῖτο νά βοηθάη στό ψαλτήρι.

● Προσευχόμεθα, ὁ Κύριος τῆς Ζωῆς νά τόν ἀναπαύση καί νά χαίρεται αἰωνίως στή Βασιλεία Του.

μία καί τήν ἐγκληματικότητα. Τό κράτος δέν εἶναι Ἐκκλησία. Ἡ **Ἐκκλησία** ἔχει ἄλλους νόμους. Νουθετεῖ, διδάσκει, ἀγαπᾶ, μεταμορφώνει τόν κακοποιό. Δέν ἔχει ξίφος. Ἔχει λόγο πειστικό, δυνατό, πλήρη χάριτος. Γι᾽ αὐτό καί κάθε ἁμαρτωλό πού **μετανοεῖ,** τόν συγχωρεῖ.

● Ἀλλά τό κράτος, ἡ κοσμική ἐξουσία, δέν εἶναι μόνο γιά τούς τιμίους· εἶναι καί γιά τούς ἀτίμους. Ἡ ἐξουσία του εἶναι καί κατασταλτική καί **τιμωρητική** γιά ὅσους ἔχουν ὡς ἐπάγγελμα τό κακό, τό ἔγκλημα, τή διαφθορά, καί πρό παντός παραμένουν ἀμετανόητοι, σκληροί δολοφόνοι. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει, ὅτι ἡ κρατική δύναμις *«οὐκ εἰκῇ τήν μάχαιραν φορεῖ»* (Ρωμ. ιγ΄ 4).

● Ὁ ἀστυνόμος π.χ. δέν εἶναι γιά νά κρατάη φανάρι βοηθώντας τό ληστή νά ληστεύη! Ἡ δικαιοσύνη δέν εἶναι γιά νά διευκολύνη, μέ τή σκανδαλώδη ἐπιείκειά της, τήν τρομοκρατία, τήν κοινωνική ἀναταραχή καί τό κοινό ἔγκλημα.

● Ὑπάρχει ὁ **Ποινικός Κώδικας**, πού προβλέπει ποινές γιά κλέπτες, ληστές, διαρρῆκτες, ἐμπόρους ναρκωτικῶν, κακοποιούς ἀνηλίκων, γιά τήν κατάλυσι τῆς τάξεως μέ βόμβες, τήν ἀναρχική μανία, τή δολοφονία, τήν αἰσχροκέρδεια, τή σωματεμπορία κ.λπ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ Κωδικός 01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»
Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 –105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr
Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι
Ἐτησία συνδρομή:
Ἐσωτερικοῦ **10 €**. Κύπρου **20 €**.
Ἐξωτερ.: Εὐρώπης **20 €**. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**
Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: **δολλάρια 30.**
Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:
Περιοδικό «Βαπτιστής»
Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Μέχρι τώρα εἴχαμε παραβάσεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα. Τώρα θά ἔχουμε Ποινικό Κώδικα, πού θά διευκολύνη τίς ἐγκληματικές πράξεις. Τό μόνο πού θά πετύχη ὁ νέος Ποινικός Κώδικας, πού ἑτοιμάζει ὁ ΣΥΡΙΖΑ, θά εἶναι τό αἴσθημα **ἀτιμωρησίας** καί **ἀνασφάλειας.**

● Βέβαια, γά νά εἴμαστε ἀκριβοδίκαιοι, καί στό παρελθόν εἴχαμε τροποποιήσεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, μέ τίς ὁποῖες ἀποποινικοποιήθηκε τό φρικτότερο ἔγκλημα τῆς **παιδοκτονίας**! Ἡ ἔκτρωσις, ἡ εἰδεχθέστερη δολοφονία, δέν εἶναι πλέον ἀδίκημα. Ἐλεύθερα σφαγιάζονται ἀθῶα κυοφορούμενα βρέφη. Ἡ Ἑλλάδα πεθαίνει καί τό κράτος ἐπιδοτεῖ τούς ἀγρίους δολοφόνους τῆς νέας γενηᾶς, τούς **ἐκτρωσιολόγους γιατρούς**!

● Εἴχαμε καί ἄλλες **ἀποποινικοποιήσεις** ἐγκλημάτων, πού δολοφονοῦν τόν ἱερό θεσμό τῆς οἰκογενείας, ὅπως τήν ἀποποινικοποίησι τῆς μοιχείας!

● Μέ τήν τωρινή τροποποίησι τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα ἔρχεται τό κράτος νά διευκολύνη τούς «ρουβίκωνες», τούς ἀναρχικούς, τούς τρομοκράτες, τούς ἐμπόρους ναρκωτικῶν, τούς ἀσεβεῖς. Ὡς πρός τούς τελευταίους, τούς διευκολύνει νά **βλασφημοῦν** ἀσύδοτα τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Δέν θά διώκεται πλέον ὁ βλάσφημος. Ποιός βλάσφημος; Προσέξτε! Ὅποιος βρίζει τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὑποστηρίζεται ἀπό τό Νόμο. Ὅποιος ὅμως βρίζει τόν... Μωάμεθ ἤ τόν... Βούδα, τιμωρεῖται ὡς... ρατσιστής!

● Μέ τό νέο Ποινικό Κώδικα, τό νά ἐκσφενδονίζης **βόμβα μολότωφ** δέν εἶναι κακούργημα· εἶναι ἁπλῶς πλημμέλημα! Οἱ σκληροί **ἔμποροι ναρκωτικῶν** θ᾽ ἀντιμετωπίζουν ὄχι ἰσόβια, ἀλλά μικρή ποινή, γιά νά μποροῦν νά βγοῦν ἀπό τή φυλακή καί νά συνεχίσουν τήν ἐγκληματική τους δράσι! Ὅσο γιά τίς κλοπές καί διαρρήξεις, αὐτές θά διώκονται ὄχι αὐτεπαγγέλτως, ἀλλά μόνο κατόπιν μηνύσεως!

● Οἱ κακοποιοί χαϊδεύονται. Τό ἔγ-

κλημα διευκολύνεται. Ἡ ἀναρχία γίνεται... συμπολίτευσις! Καί οἱ παραπεμπόμενοι γιά ἐγκληματική ἀμέλεια στή φονική φωτιά στό **Μάτι (Ἀττικῆς)** περιμένουν ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά ἰσχύση ὁ νέος Ποινικός Κώδικας, ὥστε νά μειωθοῦν στό ἐλάχιστο οἱ εὐθύνες καί οἱ ποινές τους!

● Ἔγκλημα χωρίς τωμωρία!!!

Ἔφηβοι δεσμῶτες

Στήν «Καθημερινή» τῆς Κυριακῆς 17 Μαρτ. 2019 δημοσιεύτηκαν στοιχεῖα ἀπό δύό βιβλία ἀμερικανίδων δημοσιογράφων, πού ἀναφέρονται στή μεγάλη βλάβη, πού ὑφίστανται οἱ ἔφηβοι ἀπό τή χρῆσι τῶν λεγομένων **«ἔξυπνων» κινητῶν** (smartphones).

Τά ἀποτελέσματα ἀπό τή βλάβη ἀναφέρονται κυρίως σέ ἐφήβους κορίτσια, ἀλλ' αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι καί στά ἀγόρια τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας δέν παρατηροῦνται.

Κυρίως τά δύο βιβλία ἀποδεικνύουν τήν **κατάθλιψι,** πού παθαίνουν οἱ χειριστές τῶν συγχρόνων κινητῶν τηλεφώνων:

—Ἡ εὐρεῖα χρήση τῶν μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης ὁδηγεῖ αὐξανόμενα ἐφήβους, καί εἰδικότερα τά νέα κορίτσια, στήν κατάθλιψι.

—Ἄν μιά δραστηριότητα περιλαμβάνη κάποια ὀθόνη, συνδέεται μέ λιγότερη χαρά καί περισσότερη θλίψη.

—Τά τελευταῖα χρόνια οἱ εἰσαγωγές ἐφήβων μέ σοβαρά συμπτώματα κατάθλιψης σέ κλινικές ἀνά τίς ΗΠΑ ἔχουν αὐξηθεῖ κατακόρυφα. Τό 2015 οἱ διαγνώσεις κοριτσιῶν μέ σοβαρά συμπτώματα κατάθλιψης ἦταν πάνω ἀπό 26%.

—Εἶναι τόσο ἀκραία ἡ αὔξηση τῆς κατάθλιψης σέ αὐτές τίς ἡλικίες, πού ὅσο κι ἄν ψάξει κανείς, δέν θά βρεῖ ἄλλο σημαῖνον στοιχεῖο νά ὑποστηρίξει ἄλλη ὑπόθεση. Καί τό πιό ἐντυπωσιακό εἶναι ὅτι ἡ μεγαλύτερη αὔξηση κατάθλιψης παρατηρήθηκε στά κορίτσια. Ἡ πίεση νά ἐμφανιστοῦν δημοσίως ἰσάξιες μεταξύ τῶν ἄλλων κοριτσιῶν, ἡ ἀτέρμονη σύγκρισι στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης, ἡ ἐργαλειοποίηση τοῦ σώματος,... ὁδηγοῦν σέ κατάθλιψη καί σέ ἄλλες διαταραχές, πού συνδέονται μέ τήν εἰκόνα τοῦ ἑαυτοῦ, ἀπό τή βουλιμία μέχρι τόν αὐτοτραυματισμό.

—Πολλές νεαρές ὁμολογοῦν, ὅτι δέχονται μιά ἀσφυκτική πίεση νά φροντίζουν ἐμμονικά τήν ἐμφάνισή τους, ἀλλά καί τή συμπεριφορά τους, νά αὐτοδιαφημίζονται, νά κάνουν τά πάντα γιά τήν εἰκονική ἀποδοχή τῶν ἄλλων, καί νά πουλᾶνε τόν ἑαυτό τους σάν νά εἶναι διάσημες μάρκες. Τά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης ἔχουν γίνει γιά τά περισσότερα κορίτσια μιά ἀδηφάγος online ἀρένα.

—Ἔχουμε μιά **πορνοποίηση** τῆς ζωῆς.

—Ἔρευνα τοῦ 2010 δείχνει, ὅτι τό 92% τῶν παιδιῶν στήν Ἀμερική ἔχουν παρουσία στό Διαδίκτυο πρίν ἀπό τά... δυό τους χρόνια, ἐνῶ μιά ἄλλη δημοσκόπηση δείχνει, ὅτι οἱ γονεῖς ἀναρτοῦν στό Διαδίκτυο κατά μέσον ὅρο 1.000 φωτογραφίες τῶν παιδιῶν τους προτοῦ αὐτά κλείσουν τά πέντε χρόνια τῆς ζωῆς τους!

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ
www.agiosbooks.gr

Ἐπισκεφθῆτε τό Βιβλιοπωλεῖο μας

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Βασ. Ὄλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. ***2109765440***
www.agiosbooks.gr
e-mail: agiosbooks@gmail.com

Θά βρῆτε *βιβλία*:
- Τήν ΑΓ. ΓΡΑΦΗ
- Λειτουργικά καί Ἑρμηνευτικά
- Ἀπολογητικά καί Ἀντιαιρετικά
- Διηγήματα καί Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντ. Μουσικῆς καί Λογοτεχνικά
- Κηρυκτικά-Κατηχητικά Βοηθήματα
- Ὅλα τά βιβλία τοῦ π. Δανιήλ Ἀεράκη

Ἐκκλησιαστικά εἴδη:
- Εἰκόνες ξύλινες καί σέ χαρτί.

● Δέν εἶναι μόνο τά στοιχεῖα τῶν δύο ἀμερικανίδων συγγραφέων. Τά λεγόμενα «ἔξυπνα» κινητά τελικά **ἀποβλακώνουν** τά παιδιά μας. Σκέψις μηδέν. Μελέτη ἐλάχιστη. Ἀντίστασις μηδέν. Αἰχμαλωσία πλήρης.

● Εἶναι ἤ δέν εἶναι **ἔνοχοι** γονεῖς καί λοιποί συγγενεῖς, πού σπεύδουν νά κάνουν δῶρο στά παιδιά τους, ἀπό τό δημοτικό ἀκόμη, ἕνα **κινητό ἀφῆς**; Μία βόμβα αὐτοκαταστροφῆς στήν τσέπη τῶν πᾶιδιῶν. Λύσις; Αὐτό πού γράφεται στό τέλος τοῦ ἑνός ἀπό τά δυό ἀμερικανικά βιβλία:

«Κορίτσια, κλεῖστε τίς ὀθόνες καί ἀνοίξτε τά βιβλία»!

Μαμά, μπαμπά, εἶστε νούμερα!

Ἤδη ἄποτε ἀντιμετωπίζονταν ὡς ἄρρωστοι. Πρόκειται γιά τούς **ἀνώμαλους.** Παγκοσμίως ἀποδεδειγμένα, τά ἄτομα αὐτά ἦσαν ἐκτός φυσικῆς καταστάσεως. Στή φύσι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὁ Δημιουργός Θεός χάρισε δύο φύλα, τόν **ἄνδρα** καί τή **γυναῖκα.** Ἄν μερικοί ἔχουν παρά φύσιν συμπεριφορές, αὐτοί ἀντιμετωπίζονται θεραπευτικά.

● Φτάσαμε στό σημεῖο νά τούς δώσουμε τά... πρωτεῖα! Μιά μικρή ὁμάδα **ὁμοφυλοφίλων** ἐπιδιώκουν νά «καπελώσουν» πέρα γιά πέρα τήν κοινωνική ζωή. Ὅ,τι θέλουν οἱ ὁμοφυλόφιλοι! Ἰσότητα θέλουν; Τήν ἔχουν. Συμβίωσι θέλουν; Τήν ἔχουν. Γάμο θέλουν; Τόν ἔχουν. Υἱοθεσία παιδιῶν θέλουν. Καί αὐτή θά τήν ἔχουν!

● Καί ἐπειδή σάν «ζευγάρια» δέν μποροῦν νά γεννήσουν παιδί, καί ἐπειδή δέν μποροῦν νά καλοῦνται «μαμά» ἤ «μπαμπάς», γι᾽ αὐτό τυχόν παιδί πού θά υἱοθετήσουν, θά εἶναι ὑποχρεωμένο νά μή μάθη ποτέ τίς δυό πιό εὐλογημένες λέξεις, «μητέρα» - «πατέρα» («μπαμπά»-«μαμά»). Θά εἶναι ὑποχρεωμένο νά φωνάζη **«Γονέας 1 ἤ Γονέας 2»**! Νάρθη κοντά μου τό 1, ὄχι τό 2!

● Φρίττετε; Καί ἀπό αὐτό τό «κατόρθωμα» (τή διαστροφή) οἱ ὁμοφυλόφιλοι προχώρησαν. Εἶπαν: «Ὄχι μόνο ἐμεῖς δέν θά λεγώμαστε μαμά ἤ μπαμπάς. Οὔτε οἱ ἄλλοι, αὐτοί πού γεννοῦν παιδιά, θά λέγωνται **«μαμά»** ἤ **«μπαμπᾶς».** Θά καταργηθοῦν οἱ λέξεις αὐτές. Θά μιμηθοῦν ἐμᾶς, τούς ὁμοφυλόφιλους»!

Δέν τό πιστεύετε:

● Τό νομοσχέδιο, πού ἑτοιμάζει ὁ Γάλλος πρόεδρος **Ἐμανουέλ Μακρόν**, καταργεῖ τίς πιό ἀγαπημένες καί ἀναγνωρίσιμες λέξεις ὅλου τοῦ κόσμου, τίς λέξεις «πατέρας» (μπαμπάς) καί «μητέρα» (μαμά). Γιά νά μή χαλάση τό χατήρι τῶν ἐκφύλων ὁμοφυλοφίλων.

Ἔτσι στήν αἴτησι ἐγγραφῆς τοῦ παιδιοῦ στό σχολεῖο θά ἀναγράφεται **«Γονέας 1» καί «Γονέας 2»**.

● Νά ποῦ φτάνουμε, ὅταν τήν παρά φύσι ζωή τήν ἐξισώνουμε μέ τή φυσιολογική ζωή. Ἄν καί οἱ ἐδῶ φίλοι τῶν ὁμοφυλοφίλων, πού βρίσκονται στή Βουλή, ἀκολουθήσουν τόν Μακρόν καί προβοῦν σέ παρόμοια νομοθετική ρύθμισι, ὅποιος θά προφέρη τή γλυκύτατη λέξι **«μάνα»**, θά συλλαμβάνεται! Θά καταγγέλλεται ὡς... ρατσιστής» καί θά... καταδικάζεται»!

● Εἶναι δυνατόν νά γεννηθῆ παιδί, πού δέν θά τρέξη στήν ἀγκαλιά τῆς μάνας, καί δέν θά τή φωνάξη “μαμά”;». Ρατσιστής λοιπόν καί τό **μωρό**! Νά φάη ξύλο γιά νά μάθη νά λέη «Γονέας 1 ἤ 2»!

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2019

Οἱ φίλοι ἀναγνῶστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2019**.

● Στό λογαριασμό:
0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

● Στό λογαριασμό:
123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: ***«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.***

● Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα ***«Βαπτιστής»*** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107**.